

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 19 marca 2014 r.

ustanawiająca indywidualny program kontroli i inspekcji dla połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku

(notyfikowana jako dokument nr C(2014) 1717)

(2014/156/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

zarządzania oraz szczegółowych środków w odniesieniu do gatunków daleko migrujących, do celów ochrony, zarządzania i eksploatacji żywych zasobów wodnych.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1224/2009 z dnia 20 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia (WE) nr 847/96, (WE) nr 2371/2002, (WE) nr 811/2004, (WE) nr 768/2005, (WE) nr 2115/2005, (WE) nr 2166/2005, (WE) nr 388/2006, (WE) nr 509/2007, (WE) nr 676/2007, (WE) nr 1098/2007, (WE) nr 1300/2008, (WE) nr 1342/2008 i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1627/94 oraz (WE) nr 1966/2006⁽¹⁾, w szczególności jego art. 95,

(4) Na swoim 37. corocznym posiedzeniu w maju 2013 r. Generalna Komisja Rybołówstwa Morza Śródziemnego (GFCM) przyjęła zalecenie GFCM 37/2013/1⁽⁴⁾ w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym GFCM 17 (północny Adriatyk) oraz w sprawie przejściowych środków służących ochronie małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym 18 (południowy Adriatyk).

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 1224/2009 dotyczy wszystkich działań wchodzących w zakres wspólnej polityki rybołówstwa prowadzonych na terytorium państw członkowskich lub na wodach UE bądź przez unijne statki rybackie lub też – bez uszczerbku dla pierwotnej odpowiedzialności państwa członkowskiego bandery – przez obywateli państw członkowskich, oraz stanowi w szczególności, iż to państwa członkowskie dopilnowują, aby kontrola, inspekcje i egzekwowanie przepisów były przeprowadzane w sposób niedyskryminacyjny w odniesieniu do sektorów, statków lub osób, a także na podstawie zarządzania ryzykiem.

(5) Na swoim corocznym posiedzeniu w 2011 r. ICCAT przyjęła zalecenie [11-03]⁽⁵⁾ w sprawie środków zarządzania dotyczących włócznika w Morzu Śródziemnym. Przepisy zawarte w zaleceniach zatwierdzonych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem są wiążące dla państw członkowskich i, co za tym idzie, istotne dla niniejszej decyzji, która dotyczy sposobu, w jaki państwa członkowskie planują kontrole i inspekcje działań prowadzonych w ramach WPRyb, ustalają ich harmonogram i je przeprowadzają.

(2) Rozporządzenie Rady nr 302/2009⁽²⁾ określa ogólne zasady realizacji przez Unię wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego (*Thunnus thynnus*) zalecanego przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantycznego (ICCAT).

(6) Artykuł 95 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 przewiduje możliwość, zgodnie z którą Komisja – wraz z zainteresowanymi państwami członkowskimi – może określić, które łowiska mają zostać objęte indywidualnym programem kontroli i inspekcji. W takim indywidualnym programie kontroli i inspekcji należy koniecznie określić cele, priorytety i procedury oraz wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych, ustalone na podstawie systemu zarządzania ryzykiem i poddawane okresowym przeglądom po analizie osiągniętych rezultatów. Zainteresowane państwa członkowskie mają obowiązek wprowadzić niezbędne środki mające na celu zapewnienie wdrożenia indywidualnych programów kontroli i inspekcji, w szczególności w odniesieniu do wymaganych zasobów ludzkich i materialnych oraz do okresów i obszarów, w których mają one zostać zastosowane.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006⁽³⁾ ustanawia przepisy dotyczące środków technicznych, planów

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 302/2009 z dnia 6 kwietnia 2009 r. dotyczące wieloletniego planu odbudowy zasobów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 43/2009 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1559/2007 (Dz.U. L 96 z 15.4.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1967/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 1626/94 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, s. 11).

⁽⁴⁾ Zalecenie GFCM 37/2013/1 w sprawie wieloletniego planu zarządzania połowami małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym GFCM 17 (północny Adriatyk) oraz w sprawie przejściowych środków służących ochronie małych stad pelagicznych w podobszarze geograficznym 18 (południowy Adriatyk).

⁽⁵⁾ Zalecenie ICCAT w sprawie środków zarządzania dotyczących włócznika w Morzu Śródziemnym.

- (7) Artykuł 95 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 stanowi, iż w indywidualnym programie kontroli i inspekcji określa się wartości odniesienia dla działań inspekcyjnych ustalane na podstawie systemu zarządzania ryzykiem. W tym celu należy ustanowić wspólne kryteria oceny ryzyka i zarządzania nim dotyczące działań sprawdzających, inspekcyjnych i weryfikacyjnych, tak aby umożliwić terminowe przeprowadzanie oceny ryzyka i oceny ogólnej istotnych informacji pochodzących z kontroli i inspekcji. Celem wspólnych kryteriów jest zapewnienie zharmonizowanego podejścia do inspekcji i weryfikacji we wszystkich państwach członkowskich oraz stworzenie równych warunków działania dla wszystkich przedsiębiorców.
- (8) Indywidualny program kontroli i inspekcji powinien zostać ustanowiony na okres od dnia 16 marca 2014 r. do dnia 15 marca 2018 r. i wdrożony przez Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Maltę, Portugalię i Słowenię.
- (9) Artykuł 98 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 404/2011 ⁽¹⁾ przewiduje, że – nie naruszając postanowień zawartych w planach wieloletnich – właściwe organy państw członkowskich zobowiązane są do przyjęcia podejścia opartego na analizie ryzyka przy wyborze celów inspekcji, wykorzystując wszystkie dostępne informacje oraz – stosownie do przyjętej strategii kontroli i egzekwowania przepisów opartej na analizie ryzyka – do przeprowadzenia w obiektywny sposób niezbędnych działań inspekcyjnych, tak aby zapobiegać zatrzymywaniu na burcie, przeładowywaniu, wyładowywaniu, przetwarzaniu, przewożeniu, przechowywaniu, wprowadzaniu do obrotu i składowaniu produktów rybołówstwa pochodzących z działalności, która jest niezgodna z przepisami wspólnej polityki rybołówstwa.
- (10) Europejska Agencja Kontroli Rybołówstwa ustanowiona rozporządzeniem Rady (WE) nr 768/2005 ⁽²⁾ (zwana dalej „EFCA”) ma za zadanie koordynację wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia, który nadaje skuteczność celom, priorytetom, procedurom oraz wartościom odniesienia dotyczącym działań inspekcyjnych określonych w indywidualnym programie kontroli i inspekcji, oraz określa środki kontroli i inspekcji, gromadzone przez każde zainteresowane państwo członkowskie. Należy zatem objaśnić związki między procedurami określonymi w indywidualnym programie kontroli i inspekcji a procedurami wspólnego planu rozmieszczenia.
- (11) Aby zharmonizować procedury w zakresie kontroli i inspekcji dotyczące połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz sardynki i sardeli w północnym Adriatyku, a także aby zapewnić powodzenie wieloletniego planu dla tych stad i ich łowisk, należy opracować zasady działań kontrolnych i inspekcyjnych prowadzonych przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich, w tym w zakresie wzajemnego dostępu do istotnych danych. W tym celu intensywność i priorytety działań kontrolnych i inspekcyjnych powinny być określane na podstawie docelowych wartości odniesienia i celów.
- (12) Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze między zainteresowanymi państwami członkowskimi należy – tam gdzie to możliwe – realizować zgodnie ze wspólnymi planami rozmieszczenia ustanowionymi przez EFCA, tak aby przyczyniały się one do ujednoczenia praktyk w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru oraz do rozwoju koordynacji działań w zakresie kontroli, inspekcji i nadzoru między właściwymi organami tych państw członkowskich.
- (13) Wyniki uzyskane dzięki zastosowaniu indywidualnego programu kontroli i inspekcji powinny być oceniane przy pomocy rocznych sprawozdań z oceny przekazywanych Komisji i EFCA przez każde zainteresowane państwo członkowskie.
- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji ustalono w porozumieniu z zainteresowanymi państwami członkowskimi. Niniejszą decyzję należy zatem skierować do tych państw członkowskich.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot i definicje

Niniejsza decyzja ustanawia indywidualny program kontroli i inspekcji stosowany do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 404/2011 z dnia 8 kwietnia 2011 r. ustanawiające szczegółowe przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1224/2009 ustanawiającego wspólnotowy system kontroli w celu zapewnienia przestrzegania przepisów wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 112 z 30.4.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 768/2005 z dnia 26 kwietnia 2005 r. ustanawiające Wspólnotową Agencję Kontroli Rybołówstwa oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2847/93 ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 128 z 21.5.2005, s. 1).

Wschodni Atlantyk, Morze Śródziemne oraz północny Adriatyk zwane są dalej „przedmiotowymi obszarami”.

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „północny Adriatyk” oznacza obszar zdefiniowany w załączniku I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 ⁽¹⁾;
- b) „Morze Śródziemne” oznacza podobszary 37.1, 37.2 i 37.3 Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO);
- c) „wschodni Atlantyk” oznacza obszary VII, VIII, IX, X Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) zgodnie z definicją zawartą w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 ⁽²⁾ oraz rejon 34.1.2. FAO.

Artykuł 2

Zakres

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji obejmuje w szczególności następujące działania:

- a) działalność połowową w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 w przedmiotowych obszarach;
- b) działalność związaną z połowami, w tym hodowlę, ważenie, przetwarzanie, wprowadzanie do obrotu, przewożenie i przechowywanie produktów rybołówstwa;
- c) rybołówstwo sportowe i rekreacyjne;
- d) przywóz zgodnie z definicją w art. 2 ust. 11 rozporządzenia Rady (WE) nr 1005/2008 ⁽³⁾;
- e) wywóz zgodnie z definicją w art. 2 ust. 13 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008.

2. Indywidualny program kontroli i inspekcji stosuje się do dnia 15 marca 2018 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1343/2011 z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie niektórych przepisów dotyczących połowów na obszarze objętym porozumieniem GFCM (Generalnej Komisji Rybołówstwa Morza Śródziemnego) oraz zmiany rozporządzenia Rady (WE) nr 1967/2006 w sprawie środków zarządzania zrównoważoną eksploatacją zasobów rybołówstwa Morza Śródziemnego (Dz.U. L 347 z 30.12.2011, s. 44).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 218/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie przekazywania przez państwa członkowskie prowadzące połowy na północno-wschodnim Atlantyku danych statystycznych dotyczących połowów nominalnych (Dz.U. L 87 z 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1005/2008 z dnia 29 września 2008 r. ustanawiające wspólnotowy system zapobiegania nielegalnym, nieraportowanym i nieuregulowanym połowom oraz ich powstrzymywania i eliminowania, zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2847/93, (WE) nr 1936/2001 i (WE) nr 601/2004 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 1093/94 i (WE) nr 1447/1999 (Dz.U. L 286 z 29.10.2008, s. 1).

3. Indywidualny program kontroli i inspekcji wdrażany jest przez Grecję, Hiszpanię, Francję, Chorwację, Włochy, Cypr, Maltę, Portugalię i Słowenię (zwane dalej „zainteresowanymi państwami członkowskimi”).

ROZDZIAŁ II

CELE, PRIORYTETY, PROCEDURY I WARTOŚCI ODNIESIENIA

Artykuł 3

Cele

1. Indywidualny program kontroli i inspekcji zapewnia jednolite i skuteczne wdrożenie środków ochrony i kontroli obowiązujących w odniesieniu do stad, o których mowa w art. 1.

2. Działania kontrolne i inspekcyjne prowadzone w ramach indywidualnego programu kontroli i inspekcji mają w szczególności na celu zapewnienie przestrzegania następujących przepisów:

- a) przepisów o zarządzaniu uprawnieniami do połowu oraz wszelkich indywidualnych warunków z nimi związanych, w tym w zakresie monitorowania poziomu wykorzystania kwot oraz systemu nakładów połowowych w przedmiotowych obszarach;
- b) przepisów o obowiązku sprawozdawczym w odniesieniu do działalności połowowej, w szczególności w zakresie wiarygodności odnotowanych i zgłaszanych informacji;
- c) obowiązku wyładunku wszystkich połowów w odniesieniu do stad i obszarów wchodzących w zakres niniejszej decyzji, które są objęte obowiązkiem wyładunku zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 ⁽⁴⁾;
- d) przepisów szczegółowych zatwierdzonych przez regionalne organizacje zarządzania rybołówstwem w odniesieniu do stad i obszarów wchodzących w zakres niniejszej decyzji.

Artykuł 4

Priorytety

1. Zainteresowane państwa członkowskie prowadzą działania kontrolne i inspekcyjne w odniesieniu do działalności połowowej statków rybackich oraz działalności związanej z połowami prowadzonej przez inne podmioty, na podstawie strategii zarządzania ryzykiem, zgodnie z art. 4 ust. 18 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i art. 98 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE (Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22).

2. Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do każdego stada, o którym mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do poziomu priorytetowości przypisanego zgodnie z ust. 3.

3. Każde zainteresowane państwo członkowskie przypisuje poziom priorytetowości na podstawie wyników oceny ryzyka przeprowadzonej zgodnie z procedurami określonymi w art. 5.

Artykuł 5

Procedury oceny ryzyka

1. Zainteresowane państwa członkowskie oceniają ryzyko w odniesieniu do przedmiotowych stad i obszaru(-ów), na podstawie tabeli w załączniku I.

2. W ramach oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie rozpatruje – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne i istotne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje. Łącząc te elementy, każde zainteresowane państwo członkowskie dokonuje oceny poziomu ryzyka („bardzo niski”, „niski”, „średni”, „wysoki” lub „bardzo wysoki”) w odniesieniu do każdej z podlegających inspekcji kategorii, o których mowa w art. 4 ust. 2.

3. Jeżeli statek rybacki pływający pod banderą państwa członkowskiego, które nie jest zainteresowanym państwem członkowskim, lub statek rybacki państwa trzeciego prowadzi działalność w obszarze(-ach), o którym(-ych) mowa w art. 1, przypisuje mu się poziom ryzyka zgodnie z ust. 3. W przypadku braku informacji, oraz jeżeli organy państwa bandery nie dostarczą – w ramach art. 9 – wyników swoich własnych ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 4 ust. 2 i zgodnie z ust. 3 oraz wskazujących na inny poziom ryzyka, statek ten zostanie uznany za statek rybacki o „bardzo wysokim” poziomie ryzyka.

Artykuł 6

Strategia zarządzania ryzykiem

1. Na podstawie własnej oceny ryzyka każde zainteresowane państwo członkowskie określa strategię zarządzania ryzykiem, której celem jest zapewnienie przestrzegania przepisów. Strategia ta obejmuje określenie, opis i dystrybucję stosownych opłacalnych instrumentów kontroli i środków inspekcyjnych, w odniesieniu do charakteru oraz przewidywanego poziomu każdego ryzyka, oraz osiągnięcie docelowych wartości odniesienia.

2. Strategia zarządzania ryzykiem, o której mowa w ust. 1, jest koordynowana na szczeblu regionalnym za pomocą wspólnego planu rozmieszczenia określonego w art. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

Artykuł 7

Związek z procedurami wspólnego planu rozmieszczenia

1. W ramach wspólnego planu rozmieszczenia – w stosownych przypadkach – każde zainteresowane państwo członkowskie informuje EFCA o wynikach swoich ocen ryzyka przeprowadzonych zgodnie z art. 5 ust. 3, a w szczególności przekazuje wykaz przewidywanych poziomów ryzyka wraz z odpowiadającymi im wartościami docelowymi w zakresie inspekcji.

2. W stosownych przypadkach wykazy poziomu ryzyka i wartości docelowych, o których mowa w ust. 1, są uaktualniane z wykorzystaniem informacji zebranych podczas wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych. Informacje te przekazuje się EFCA natychmiast po zakończeniu każdej aktualizacji.

3. EFCA wykorzystuje informacje otrzymane od zainteresowanych państw członkowskich w celu koordynowania strategii zarządzania ryzykiem na szczeblu regionalnym, zgodnie z art. 6 ust. 2.

Artykuł 8

Docelowe wartości odniesienia

1. Bez uszczerbku dla docelowych wartości odniesienia określonych w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1005/2008, docelowe wartości odniesienia dla statków rybackich, tonarów lub innych operatorów „wysokiego” i „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka określono w załączniku II.

2. W odniesieniu do niektórych gatunków objętych niniejszą decyzją cele dotyczące wszelkich poziomów ryzyka ustanowiono w załączniku II.

3. Docelowe wartości odniesienia dla statków rybackich, tonarów lub innych operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” i „średniego” poziomu ryzyka określają zainteresowane państwa członkowskie za pomocą krajowych programów kontroli, o których mowa w art. 46 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009, i środków krajowych, o których mowa w art. 95 ust. 4 tego rozporządzenia.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 i 2 państwa członkowskie mogą stosować zamiennie różne docelowe wartości odniesienia, wyrażone jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów, pod warunkiem że:

- a) szczegółowa analiza działalności połowowej lub działalności związanej z połowami oraz zagadnień związanych z egzekwowaniem przepisów uzasadnia potrzebę ustanowienia docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów;
- b) o wartościach odniesienia wyrażonych jako poprawa poziomu przestrzegania przepisów zostanie poinformowana Komisja, przy czym nie zgłosi ona sprzeciwu wobec tych wartości w terminie 90 dni; jednocześnie wartości te nie będą dyskryminacyjne i nie będą wpływać na cele, priorytety i procedury oparte na ocenie ryzyka określone w indywidualnym programie kontroli i inspekcji.

5. Wszystkie docelowe wartości odniesienia i cele podlegają ocenie rocznej na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w art. 13 ust. 1, oraz – w stosownych przypadkach – podlegają przeglądowi w ramach oceny, o której mowa w art. 13 ust. 4.

6. W stosownych przypadkach skuteczność docelowym wartościom odniesienia, o których mowa w niniejszym artykule, nadaje się we wspólnym planie rozmieszczenia.

ROZDZIAŁ III

WYKONANIE

Artykuł 9

Współpraca między państwami członkowskimi i z państwami trzecimi

1. Zainteresowane państwa członkowskie współpracują ze sobą podczas wdrażania indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

2. W stosownych przypadkach wszystkie pozostałe państwa członkowskie współpracują z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

3. Państwa członkowskie mogą współpracować z właściwymi organami państw trzecich na rzecz wdrożenia indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

Artykuł 10

Wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze

1. Aby zwiększyć efektywność i skuteczność krajowych systemów kontroli rybołówstwa, zainteresowane państwa członkowskie realizują wspólne działania inspekcyjne i nadzorcze na wodach podlegających ich jurysdykcji oraz – w stosownych przypadkach – na swoim terytorium. W stosownych przypadkach działania te przeprowadzane są w ramach wspólnych planów rozmieszczenia, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 768/2005.

2. Do celów wspólnych działań inspekcyjnych i nadzorczych każde z zainteresowanych państw członkowskich:

a) dopilnowuje, aby urzędnicy z innych zainteresowanych państw członkowskich zostali zaproszeni do uczestnictwa we wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych;

b) ustanawia wspólne procedury operacyjne mające zastosowanie do statków nadzorujących;

c) w stosownych przypadkach wyznacza punkty kontaktowe, o których mowa w art. 80 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009.

3. We wspólnych działaniach inspekcyjnych i nadzorczych mogą uczestniczyć urzędnicy i inspektorzy unijni.

Artykuł 11

Wymiana danych

1. Do celów wykonania indywidualnego programu kontroli i inspekcji, każde zainteresowane państwo członkowskie zapewnia bezpośrednią elektroniczną wymianę danych, o której mowa w art. 111 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 i załączniku XII do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011, z pozostałymi zainteresowanymi państwami członkowskimi i Europejską Agencją Kontroli Rybołówstwa (EFCA).

2. Dane, o których mowa w ust. 1, mają związek z działalnością połowową oraz działalnością związaną z połowami prowadzonymi w obszarach objętych indywidualnym programem kontroli i inspekcji.

Artykuł 12

Informacje

1. W oczekiwaniu na pełne wdrożenie tytułu XII rozdział III rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 oraz zgodnie z formatem określonym w załączniku III do niniejszej decyzji, każde zainteresowane państwo członkowskie przekazuje Komisji i EFCA drogą elektroniczną następujące informacje:

a) oznaczenie identyfikacyjne, datę i rodzaj każdej przeprowadzonej kontroli lub inspekcji;

b) oznaczenie identyfikacyjne każdego statku rybackiego (numer unijnego rejestru floty rybackiej), tonara, pojazdu lub operatora (nazwa firmy) objętego kontrolą lub inspekcją;

c) w stosownych przypadkach – rodzaj narzędzi połowowych poddanych inspekcji; oraz

d) w przypadku wykrycia jednego lub kilku naruszeń:

(i) rodzaj naruszeń;

(ii) aktualna sytuacja jeśli chodzi o działania następcze w odniesieniu do naruszeń (np. prowadzone jest/będzie dochodzenie, wniesiono apelację);

(iii) kary nałożone w związku ze stwierdzeniem naruszeń: wysokość grzywien, wartość zabezpieczonych ryb lub narzędzi, punkty nałożone zgodnie z art. 126 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011 lub rodzaj kar.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazywane są odnośnie do każdej kontroli lub inspekcji, przy czym są one wymieniane i aktualizowane w każdym sprawozdaniu do momentu zakończenia danego działania zgodnie z prawem zainteresowanego państwa członkowskiego. Jeżeli po wykryciu poważnego naruszenia nie podjęto żadnych działań, należy załączyć wyjaśnienie.

3. W odniesieniu do połowów tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym i włócznika w Morzu Śródziemnym informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przekazywane Komisji i EFCA drogą elektroniczną w dniu 15 września i aktualizowane w dniu 31 stycznia następnego roku.

4. W odniesieniu do połowów sardynki i sardeli w północnym Adriatyku informacje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, są przekazywane Komisji i EFCA drogą elektroniczną w dniu 15 kwietnia i aktualizowane w dniu 31 stycznia następnego roku.

Artykuł 13

Ocena

1. Każde zainteresowane państwo członkowskie – do dnia 31 marca roku następującego po przedmiotowym roku kalendarzowym – przesyła Komisji i EFCA sprawozdanie z oceny dotyczące skuteczności działań kontrolnych i inspekcyjnych przeprowadzonych w ramach przedmiotowego indywidualnego programu kontroli i inspekcji.

2. Sprawozdanie z oceny, o którym mowa w ust. 1, zawiera jako minimum informacje wymienione w załączniku IV. Zainteresowane państwa członkowskie mogą także włączyć do sprawozdania z oceny inne działania, takie jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie, tonary i innych operatorów.

3. W ramach rocznej oceny skuteczności wspólnych planów rozmieszczenia, o której mowa w art. 14 rozporządzenia (WE) nr 768/2005, EFCA uwzględnia sprawozdania z oceny, o których mowa w ust. 1.

4. Raz do roku Komisja zwołuje posiedzenie Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury, aby ocenić stosowność, właściwość i skuteczność indywidualnego planu kontroli i inspekcji oraz jego ogólne skutki pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie, tonary i innych operatorów, na podstawie sprawozdań z oceny, o których mowa w ust. 1. Przy tej okazji można przeprowadzić przegląd docelowych wartości odniesienia i celów określonych w załączniku II.

Artykuł 14

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 marca 2014 r.

W imieniu Komisji
Maria DAMANAKI
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

PROCEDURY OCENY RYZYKA

Każdy statek rybacki, każda grupa statków rybackich, kategoria narzędzi połowowych, każdy podmiot lub każda działalność związana z połowami, w odniesieniu do poszczególnych stad i obszarów, o których mowa w art. 1, podlega kontroli i inspekcji stosownie do przypisanego poziomu priorytetowości. Poziom priorytetowości przypisuje się stosownie do wyników oceny ryzyka przeprowadzonej przez każde zainteresowane państwo członkowskie lub przez dowolne inne państwo członkowskie – wyłącznie do celów stosowania art. 5 ust. 4 – zgodnie z następującą procedurą:

Opis ryzyka [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Wskaźnik [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Etap w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu (kiedy i w którym miejscu występuje ryzyko)	Elementy, które należy uwzględnić [stosownie do ryzyka/łowiska/obszaru i dostępnych danych]	Częstotliwość występowania na danym łowisku (*)	Potencjalne konsekwencje (*)	Poziom ryzyka (*)
[Uwaga: opis ryzyka opracowany przez państwa członkowskie powinien być zgodny z celami określonymi w art. 3]			<p>Poziomy połowów/wyładunków w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia</p> <p>Dostępność kwoty dla statków rybackich, w podziale na statki rybackie, stada i narzędzia</p> <p>Wykorzystywanie znormalizowanych skrzynek</p> <p>Poziom i wahania ceny rynkowej wyładowywanych produktów rybołówstwa (pierwsza sprzedaż)</p> <p>Liczba przeprowadzonych uprzednio inspekcji i liczba stwierdzonych naruszeń w odniesieniu do danego statku rybackiego lub innego operatora</p> <p>Obowiązek wyładunku od dnia 1 stycznia 2015 r. zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1380/2013</p> <p>Historia lub potencjalne zagrożenie bądź oszustwo dotyczące danego portu/miejsca/obszaru i <i>metier</i></p> <p>Wszelkie inne stosowne informacje lub źródła</p>	<p>duża/ średnia/ niska/lub nieznaczna</p>	<p>poważne/ znaczące/ dopuszczalne/lub marginalne</p>	<p>bardzo niski/niski/średni/wysoki lub bardzo wysoki</p>

(*) Uwaga: podlega/podlegają ocenie państw członkowskich. W ramach oceny ryzyka rozpatruje się – na podstawie doświadczeń z przeszłości oraz wykorzystując wszelkie dostępne informacje – prawdopodobieństwo wystąpienia przypadku nieprzestrzegania przepisów oraz jego ewentualne potencjalne konsekwencje.

ZAŁĄCZNIK II

DOCELOWE WARTOŚCI ODNIESIENIA

1. Poziom inspekcji na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego)

Jeżeli inspekcje na morzu są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na morzu dotyczących statków rybackich uczestniczących w połowach tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz sardynki i sardeli w północnym Adriatyku, każdego roku osiągnąć są następujące docelowe wartości odniesienia i cele:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom szacunkowego ryzyka w odniesieniu do statków rybackich zgodnie z art. 5 ust. 2	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko nr 1 tuńczyk błękitnopłetwy	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej [2,5] % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku.	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej [5] % rejsów połowowych realizowanych przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka” na przedmiotowym łowisku.
Cele	Każdy poziom ryzyka	
Łowisko nr 1 tuńczyk błękitnopłetwy	Niezależnie od wartości odniesienia ustanowionych powyżej w odniesieniu do operacji transferu celem jest poddanie inspekcji maksymalnej liczby.	
Łowisko nr 2 włócznik	W odniesieniu do inspekcji na morzu pierwszeństwo daje się sprawdzeniu przestrzegania środków technicznych i okresów zamkniętych.	
Łowisko nr 3 sardynki i sardele	Inspekcja na morzu obejmuje co najmniej 20 % statków rybackich prowadzących połowy przedmiotowych stad podczas odpowiedniego sezonu połowowego.	

(*) Wyrażone jako wartość procentowa rejsów rybackich realizowanych w danym obszarze przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

2. Poziom inspekcji na lądzie (w tym kontrole dokumentacji oraz inspekcje w portach lub przy pierwszej sprzedaży)

Jeżeli inspekcje na lądzie są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów/wprowadzania do obrotu i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji na lądzie (w tym kontroli dokumentacji i inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży) statków rybackich i innych operatorów uczestniczących w połowach tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i Morzu Śródziemnym, włócznika w Morzu Śródziemnym oraz sardynki i sardeli w północnym Adriatyku, każdego roku osiągnąć są następujące docelowe wartości odniesienia i cele:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do statków rybackich lub innych operatorów (pierwszy nabywca)	
	wysoki	bardzo wysoki
Łowisko nr 1 tuńczyk błękitnopłetwy	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej [10] % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka”	Inspekcje w porcie obejmują co najmniej [15] % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka”
Łowisko nr 3 sardynki i sardele	Inspekcje w porcie obejmują [10] % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „wysokiego poziomu ryzyka”.	Inspekcje w porcie obejmują [15] % całkowitej ilości wyładowanej przez statki rybackie „bardzo wysokiego poziomu ryzyka”.
Cele	Każdy poziom ryzyka	
Łowisko nr 2 włócznik	W odniesieniu do inspekcji na lądzie pierwszeństwo daje się sprawdzeniu przestrzegania środków technicznych i okresów zamkniętych.	

(*) Wyrażone jako wartość procentowa ilości wyładowanych przez statki rybackie wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok.

Inspekcje przeprowadzane po wylądunku lub przelądunku służą w szczególności jako uzupełniający mechanizm kontroli krzyżowej pozwalający ocenić wiarygodność odnotowanych i zgłaszanych informacji o połowach i wylądunkach.

3. Poziom inspekcji tonarów i obiektów hodowlanych

Jeżeli inspekcje na łądzie są uwzględniane w ramach danego etapu w łańcuchu połowów i stanowią element strategii zarządzania ryzykiem, w odniesieniu do inspekcji tonarów i obiektów hodowlanych związanych z tuńczykiem błękitno-płetwym w przedmiotowych obszarach, każdego roku osiągnęte są następujące wartości odniesienia:

Roczne wartości odniesienia (*)	Poziom ryzyka w odniesieniu do tonarów lub innych operatorów (hodowca lub pierwszy nabywca)
	Każdy poziom ryzyka
Łowisko nr 1 tuńczyk błękitnopłetwy	Inspekcje obejmują 100 % operacji umieszczania w sadzach i czynności transferu w tonarach i obiektach hodowlanych, w tym operacje uwalniania ryb.

(*) Wyrażone jako wartość procentowa ilości poddanych operacjom umieszczania w sadzach przy użyciu tonarów lub w obiektach hodowlanych wysokiego/bardzo wysokiego ryzyka/na rok, w tym transfery i operacje uwalniania ryb.

ZAŁĄCZNIK III

INFORMACJE OKRESOWE NA TEMAT REALIZACJI INDYWIDUALNEGO PROGRAMU KONTROLI I INSPEKCJI

Format przekazywania informacji zgodnie z art. 12 dla każdej inspekcji uwzględnianej w sprawozdaniu:

Nazwa elementu	Kod	Opis i zawartość
Oznaczenie inspekcji	II	Kod kraju ISO alpha-2 + 9 cyfr, np. DK201200000
Data inspekcji	DA	RRRR-MM-DD
Rodzaj inspekcji lub kontroli	IT	Na morzu, na lądzie, transport, transfer, kontrola transferu, umieszczanie w sadzach, przechowywanie, przeładunek, uwolnienie, dokument (należy wskazać)
Oznaczenie każdego statku rybackiego, pojazdu lub operatora	ID	Numer unijnego rejestru floty rybackiej statku rybackiego oraz rejestracja ICCAT (jeśli ma zastosowanie), nazwa statku rybackiego, tonar, oznaczenie pojazdu lub nazwa firmy operatora, w tym obiekty hodowlane
Narzędzia połowowe	GE	Kod narzędzia zgodny z „Międzynarodową normą w zakresie statystycznej klasyfikacji narzędzi połowowych” FAO
Naruszenie	SI	T = tak, N = nie
Rodzaj stwierdzonych naruszeń	TS	Opis naruszenia ze wskazaniem odnośnego przepisu. Określić, jeśli ma zastosowanie, rodzaj stwierdzonego poważnego naruszenia poprzez odniesienie do oznaczenia liczbowego (lewa kolumna) w załączniku XXX do rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 404/2011. Ponadto poważne naruszenia, o których mowa w art. 90 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia w sprawie kontroli, oznacza się odpowiednio liczbami „13”, „14” i „15”. Ponadto, jeśli ma to zastosowanie, poważne naruszenia, o których mowa w załączniku VI do rozporządzenia (WE) nr 302/2009, oznacza się odpowiednio literami „a”, „b”, „...p”.
Ilość przedmiotowych ryb, w podziale na gatunki	AF	Wskazać odnośne ilości każdego z gatunków na burcie lub (dla żywego tuńczyka błękitnopłetwego) w sadzach (dla tuńczyka błękitnopłetwego – masa i liczba).
Sytuacja w zakresie działań następczych	FU	Określić bieżącą sytuację: SPRAWA W TOKU, ZŁOŻONO ODWOŁANIE lub SPRAWA ZAMKNIĘTA
Grzywna	SF	Kwota grzywny w EUR, np. 500
Konfiskata	SC	POŁOWY/NARZĘDZIA/INNE objęte konfiskatą fizyczną. Wartość konfiskaty w przypadku wartości połowu/narzędzi w EUR, np. 10 000.
Inne	SO	W razie cofnięcia licencji/upoważnienia, wpisać LI (licencja) lub AU (upoważnienie) + liczbę dni, np. AU30
Punkty	SP	Liczba przypisanych punktów, np. 12
Uwagi	RM	W razie niepodjęcia działań po wykryciu naruszenia należy udzielić pisemnego wyjaśnienia.

ZAŁĄCZNIK IV

TREŚĆ SPRAWOZDAŃ Z OCENY

Sprawozdania z oceny zawierają co najmniej następujące informacje:

I. Ogólna analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

- Opis ryzyka ustalonego przez zainteresowane państwo członkowskie oraz szczegółowy opis treści strategii zarządzania ryzykiem, w tym opis procesu przeglądu i zmian.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby zaangażowanych środków inspekcyjnych/liczby środków dostępnych w ramach realizacji indywidualnego programu kontroli i inspekcji, w tym czasu trwania i obszaru zastosowania.
- Porównanie rodzaju wykorzystanych narzędzi kontrolnych i inspekcyjnych oraz liczby przeprowadzonych działań kontrolnych i inspekcyjnych (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III)/liczby stwierdzonych naruszeń, oraz – tam gdzie to możliwe – analizy motywów popełnienia tych naruszeń.
- Sankcje nałożone za naruszenia (sporządzić na podstawie informacji przesłanych zgodnie z załącznikiem III).
- Analiza pozostałych działań (innych niż działania kontrolne, inspekcyjne i egzekwujące przepisy, np. szkolenia lub sesje informacyjne), których celem jest odniesienie skutku pod kątem przestrzegania prawa przez statki rybackie lub innych operatorów [NA PRZYKŁAD: liczba wdrożonych ulepszeń w zakresie narzędzi połowowych, liczba próbek dorsza/młodych ryb itd.].

II. Szczegółowa analiza przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)

Analiza działań inspekcyjnych na morzu (w tym – w stosownych przypadkach – nadzoru lotniczego), w szczególności:

- porównanie udostępnionych/zaangażowanych statków patrolowych,
- liczba naruszeń na morzu,
- udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku naruszeń,
- udział procentowy liczby inspekcji na morzu przeprowadzonych na statkach rybackich „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku naruszeń,
- rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.

Analiza działań inspekcyjnych na lądzie (w tym kontroli dokumentacji oraz inspekcji w portach lub przy pierwszej sprzedaży, bądź przy przeładunku), w szczególności:

- porównanie udostępnionych/zaangażowanych jednostek inspekcyjnych do celów inspekcji na lądzie,
- liczba naruszeń na lądzie,
- udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „bardzo niskiego”, „niskiego” lub „średniego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku naruszeń,
- udział procentowy liczby inspekcji na lądzie przeprowadzonych na statkach rybackich lub u operatorów „wysokiego” lub „bardzo wysokiego” poziomu ryzyka, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku naruszeń,
- rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego.

Analiza działań inspekcyjnych (w tym kontroli i inspekcji na podstawie dokumentów) przeprowadzonych w tonarach i obiektach do tuczu oraz obiektach hodowlanych, w szczególności:

- w odniesieniu do operacji tuczu
  - porównanie przewidzianych/przeprowadzonych inspekcji,
  - poziom naruszenia dotyczącego operacji transferu, umieszczania w sadzach i uwalniania,
  - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasżającego,

- w odniesieniu do tonarów
  - porównanie przeprowadzonych inspekcji, biorąc pod uwagę, że 100 % operacji zbierania i transferu podlega inspekcji w tonarach, w tym transfery do farm hodowlanych i sadzów,
  - liczba naruszeń w tonarach,
  - rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasającego.

Analiza docelowych wartości odniesienia wyrażonych jako poziom przestrzegania przepisów (w stosownych przypadkach), w szczególności:

- porównanie udostępionych/zaangażowanych środków,
- liczba naruszeń oraz tendencja (w porównaniu z dwoma poprzednimi latami),
- udział procentowy liczby inspekcji przeprowadzonych na statkach rybackich/u operatorów, które doprowadziły do wykrycia jednego lub kilku naruszeń,
- rodzaj i poziom kar/ocena efektu odstrasającego.

Analiza pozostałych działań inspekcyjnych i kontrolnych: przeladunku, nadzoru lotniczego, przywozu/wywozu, a także innych działań, takich jak szkolenia lub sesje informacyjne, których celem było wywarcie wpływu na poziom przestrzegania przepisów przez statki rybackie i innych operatorów.

III. Propozycje dotyczące podniesienia skuteczności przeprowadzonych działań kontrolnych, inspekcyjnych i egzekwujących przepisy (osobno dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego)
